

Heldere regels voor tijdelijke opslag van gevaarlijke

Logistiek en transport is een belangrijke economische pijler in Nederland. Ons land telt tientallen opslag- en transportbedrijven. Een aantal daarvan slaat gevaarlijke stoffen tijdelijk op. Hieraan zijn verschillende voorwaarden verbonden rondom veiligheid en milieu. De herziene versie van PGS 15, die naar verwachting deze maand verschijnt, omvat een heldere definitie van tijdelijke opslag van (verpakte) gevaarlijke stoffen. Ook zijn de specifieke eisen beschreven.

PGS 15 is de meest gebruikte publicatie in de PGS-reeks. Veel bedrijven en overheden kijken uit naar de herziening, omdat deze publicatie een belangrijk richtsnoer is voor de dagelijkse praktijk. De herziene PGS 15 is op een aantal belangrijke punten verduidelijkt. De tijdelijke opslag van gevaarlijke stoffen is er één van.

Aanleiding

De aanleiding om uitgebreider te omschrijven aan welke eisen tijdelijke opslag moet voldoen, dateert uit 2008. Toen milieuinspecteur Wilco Nellen van de gemeente Eindhoven een bezoek bracht aan een transportbedrijf met tijdelijke opslag van gevaarlijke stoffen, wees hij de eigenaar erop dat hij hiervoor een vergunning

nodig had, omdat er tot 400.000 kg gevaarlijke stoffen tijdelijk opgeslagen zouden worden. Bijlage 1 van het Activiteitenbesluit stelde destijds dat een vergunning nodig was bij tijdelijke opslag van meer dan 10.000 kg gevaarlijke stoffen.

Verwarring

Dat lijkt duidelijk. Toch ontstond verwarring. Nellen: “De opslagruimte was verdeeld in verschillende compartimenten waarin de gevaarlijke stoffen waren opgeslagen. Elk vak bevatte maximaal 10.000 kg gevaarlijke stoffen. De eigenaar dacht dat hij daarmee aan de wet voldeed. Daarin kreeg hij gelijk van de Raad van State. De voorzitter oordeelde dat het maximum van 10.000 kg opgeslagen gevaarlijke stoffen niet geldt per inrichting, maar per opslagvoorziening. En dan volstaat een melding.”

Heldere teksten

Nellen en zijn collega's vonden een melding voor een opslag van 400.000 kg gevaarlijke stoffen zonder veiligheidsvoorzieningen te licht. De gemeente Eindhoven ging hierover in gesprek met toenmalig minister Cramer van Milieu. Cramer beloofde dat ze de regels voor tijdelijke opslag zou verduidelijken. Artikel 4.7 van de Activiteitenregeling werd aangepast. De tekst was ondubbelzinnig: het maximum van 10.000 kg geldt per inrichting en niet per tijdelijke opslagvoorziening. Dit is per 1 oktober 2010 geregeld middels de reikwijdtebepaling van het Besluit omgevingsrecht (voorheen bijlage 1 van het Activiteitenbesluit). De toegezegde aanpassing van het Besluit externe veiligheid inrichtingen laat nog op zich wachten.

Wat is tijdelijke opslag?

Naar aanleiding van deze casus ontstaat bij bedrijven en overheid de wens om het begrip ‘tijdelijke opslag’ uit te werken. Wat verstaan we precies onder een tijdelijke opslag? Wat zijn de specifieke eisen voor milieu en veiligheid? En welke rol heeft de ondernemer met een opslag en de handhaver van de gemeente?

stoffen

Nieuw hoofdstuk 10

Het nieuwe hoofdstuk 10 van PGS 15 geeft antwoord op deze en andere vragen rondom tijdelijke opslag. Nellen, tevens lid van het PGS-team dat de tekst samenstelde, is er blij mee. “Er is veel logistiek en transport in Noord-Brabant vanwege de ligging ten opzichte van de Rotterdamse haven, het Ruhrgebied en Antwerpen. We hebben hier nogal wat tijdelijke opslag van gevaarlijke stoffen. Het is goed dat de tijdelijke opslag nu meer is uitgewerkt. Overigens is hoofdstuk 10 in belangrijke mate een samenvoeging van reeds bestaande wetgeving. Alleen de tijdelijke opslag van 10.000 kg tot 30.000 kg is écht nieuw.”

Andere aanpassingen

PGS 15 gaat niet alleen over tijdelijke opslag van verpakte gevaarlijke stoffen. Er is meer gewijzigd. Programmamanager publicatiereeks gevaarlijke stoffen Paula Bohlander (NEN): “De eisen waaraan een uitgangspuntendocument moet voldoen zijn nu ook meer uitgewerkt. Eigenaren van opslagen met beschermingsniveau 1 moeten in zo’n document aangeven welke brandbeveiligingsmaatregelen ze hebben getroffen. Ook is PGS 15 nu geactualiseerd aan nieuwe wet- en regelgeving, zoals de CLP-etikettering op verpakte gevaarlijke stoffen.”

Leesbaarheid

Naast deze inhoudelijke aanpassingen, is de leesbaarheid verbeterd. “Op verzoek van veel gebruikers is in het bijzonder de tekst van hoofdstuk 3, de algemene voorschriften, onder handen genomen”, vertelt Bohlander. “Daarnaast hebben we de errata van de huidige PGS 15 opgenomen in de tekst van de herziene versie. Ook een aantal van de veelgestelde vragen aan de helpdesk van Kenniscentrum InfoMil is erin opgenomen.”

Paula Bohlander, NEN.

Hoe kwam PGS 15 tot stand?

Als er aanleiding is om een nieuwe PGS uit te brengen of de publicatie te herzien, kan er een verzoek worden ingediend bij de PGS Programmaraad. Deze bestaat uit een aantal vertegenwoordigers van bedrijfsleven en overheid. Keurt de Programmaraad het verzoek goed, dan stelt een PGS-team een concepttekst op. Het team van PGS 15 bestaat uit vertegenwoordigers van overheid, bedrijfsleven en kennisinstellingen, waaronder Kenniscentrum InfoMil. De concepttekst van het Programmateam werd augustus 2010 gepubliceerd op de website van de PGS-beheerorganisatie. Bohlander: “PGS 15 is de meest gebruikte publicatie in de PGS-reeks. We wisten dat er reacties zouden komen. En die kwamen er. Het commentaar besloeg 200 pagina’s. Gezien de tijd en onze opdracht hebben we niet alles kunnen opnemen in deze herziene versie, maar het belangrijkste staat er wel in. De rest is voor een volgende editie.” Oktober 2011 keurde de Programmaraad de tekst goed. Het directeurenoverleg externe veiligheid gaat nog controleren of alle procedures correct zijn doorlopen. In dit overleg zijn de ministeries van IenM, SZW, EL&I en BZK vertegenwoordigd. Daarna is de nieuwe PGS 15 een feit en beschikbaar via de website [Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen](#).